

[Willesen.]

langt højere Grad, end det nu er Tilfældet, at faa det fulde Udbytte af deres Arbejde og derigennem at bære Ansvaret for økonomisk Selvforsørgelse. Men det sidste er der jo desværre kun liden Forstaaelse af og Lydhørhed for i det konservative Folkeparti.

Den anden Forudsætning, som i alt Fald maa være til Stede, for at vi kan tænke os et Skridt i denne Retning, er, at Forsikringen er frivillig. Af to Grunde: først naar den er frivillig, kan man tale om et fuldt personligt Ansvar; og dersom den ikke er frivillig, er det jo i Virkeligheden kun en ny Skat, der paalægges, saaledes som det jo ogsaa upaatvivleligt sker gennem det ene af de tre foreliggende Lovforslag, det, der hedder: Forslag til Lov om Opkrævning af Skatter — og vi ser saaledes paa det, at vi i hvert Tilfælde ikke trænger til flere Skatter.

Folkeforsikringstanken gennemført i sin Renhed paa Frivillighedens Grund lader sig altsaa efter vor Opfattelse ikke realisere under de nuværende Samfundsforhold, det forudsætter en gennemgribende Ændring af Samfundsforholdene. Men derfor kan man jo godt rejse det Spørgsmaal, om det ikke var muligt at faa begyndt med dette i og for sig sunde Princip allerede under de nuværende Samfundsforhold, og man kan da spejle efter, hvilke Veje man kunde tænke sig at gaa.

Jeg maa allerførst her udtrykke min Glæde over at høre, at baade det ærede Medlem Hr. Stauning og det ærede Medlem Hr. Holdgaard — og maaske ogsaa andre — kan tænke sig at knytte en frivillig Forsikring til Aldersrenten; thi det vil i hvert Tilfælde i vore Øjne være et lille Skridt i den rigtige Retning. Og maaske man allerede under de nuværende Samfundsforhold kunde gaa endda et lille Skridt videre. Vi har jo nemlig herhjemme en social Forsikring, der vel nok i forbavsende Grad har vist sig skikket til at samle hele den mindre bemidlede Del af Befolkningen — og det paa Frivillighedens Grund. Jeg tænker her paa Sygekasseforsikringen.

Lad mig indskyde, at skal man gaa frem ad Folkeforsikringens Vej, maa man for det første efter vor Overbevisning under de nuværende Samfundsforhold holde sig til en Aldersdomsforsikring. Vi har i Forvejen en Sygekasseforsikring og en dertil knyttet Invalidforsikring, og det er neppe heldigt at pille for meget ved disse to Former for Forsikring, jeg vil anse det for uklogt og urigtigt at begynde at lave for meget om paa dem; de har deres Brøst og deres Mangler — det kan vi altid tale om —, men de turde sikkert

betegne omtrent det yderste, der kan naas i denne Retning under de herskende Samfundsforhold. Snarere vil vi mene, at skulde man have en Aldersdomsforsikring, maatte den netop lægges i Tilknytning til de to Forsikringer, vi allerede har.

Der maatte dog ske den Ændring, at Præmierne for en saadan Aldersdomsforsikring — den skulde selvfølgelig være frivillig, det ønsker jeg gerne at betone for at undgaa enhver Misforstaaelse — maatte fastsættes efter progressiv Skala; det er simpelt hen nødvendigt under de nuværende Samfundsforhold. Minimumspræmien maatte sættes saa lavt, at selv de fattigste kunde betale den. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har oplyst, at i Sverige har man en Minimumspræmie paa 3 Kr., altsaa 25 Øre om Maaneden, og det er vel et Minimumsbeløb, som selv de daarligst stillede maatte være i Stand til at betale.

Selvfølgelig maa Staten garantere, at Aldersrenteydelsen beholder den stipulerede Højde og ikke bliver gjort afhængig af Præmiernes Svingen op eller ned. Staten maa bære sin Del af det Ansvar, som den har derigennem, at den opretholder Samfundstilstande, som gør det umuligt at gennemføre det sunde Selvforsørgelsesprincip i den Udstrækning, der i og for sig var ønskelig.

Folk med Indtægter over en vis Grænse maatte naturligvis selv sørge for deres Forsikring, og dette burde være en Forudsætning for, at de, dersom de paa et senere Tidspunkt af deres Liv bliver uformuende, kan indtræde som mindre bemidlede i en Aldersrenteforsikring af den her skitserede Art.

Om det skulde være muligt at komme frem ad de her skitserede Veje, skal Tiden vise. Men der er jo saa forholdsvis stor Tilslutning til Tanken om en frivillig Forsikring, selv om det kun er som Supplement til den nugældende Aldersrentelov, og jeg synes i hvert Tilfælde, at et saadant Skridt er bedre end intet; skulde der komme et positivt Resultat ud deraf, kunde man vel saa senere ved Lejlighed bygge videre paa det.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 6. Marts, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

a) Forslag til Lov om almindelig Folkeforsikring.